

Kıymetli dostlar; dost olanlar, olmak isteyenler, dostça bize kulak verenler! Bizi, sesimizi, sözümüzü, şarkımızı-türkümüzü dostane duygularla dinleyenler... Hepinize selam olsun. Yani barış, huzur ve sağlık duamız bizi dinleyen herkese, hepimizin üzerine olsun.

Ve radyonuz hala açıksa bu aynı duyguları paylaşıyoruz anlamına gelir. Gönlümüzden, geçenler bir, kalplerimiz aynı olmasa bile benzer hislerle çarpıyor demektir. Biz sadece yayın saatimizi biliriz o süre içerisinde bizi kimin dinlediğini bilmeyiz. Siz de radyoda neyin yayınlandığını bilmeden burada iseniz, bu bir tesadüf değildir. Demek ki kalplerimiz iyiye ve güzele hizmet etsin diye görevlendirilmiş... Ne mutlu ki bu bilinçle başlıyoruz, o halde neden dost olmayalım ki!

İnsana yakışan en önemli, en erdemli meziyetlerden biridir “dostluk” ve dostluk üzerine sohbetimiz olsun istedik, sizler için bir de türkü seçtik. İzninizle türkümüzü dinleyelim sonra da sohbetimizle devam edelim.

.*_

Ozanın dilinden Aşık Veysel’den şiirini, 70’li yılların popüler müzik grubu Ersen ve Dadaşlardan türkümüzü dinledik... Dostlar Beni Hatırlasın... Dost kelimesinin geçtiği her sohbetle aklımıza ilk gelen eserlerimizdendir. Zaten kültürümüzde derin izler bırakan ozanlarımız dostluğu en saf ve en yalın haliyle insanlığa anlatmışlardır. Onlardan biri de gönüllerimizde yaşayan ozanımız Âşık Veysel Şatıroğlu’dur. Ozanlarımıza Âşık denir: Nedenini merak edenler için küçük bir bilgi: Sazla şiirler söyleyen halk şairine denir âşık. Âşık Veysel de bu geleneğin son temsilcilerindedir. Küçük yaşlarda geçirdiği çiçek hastalığı nedeniyle; sonra da talihsiz bir kaza sonucu görme yetisini kaybetmiştir. Ama gözleriyle göremediği her şeyi gönlüyle görmeyi bilmiş ve bildirmiştir. Topluma verdiği birlik, beraberlik ve barış çağrıları bizlerde büyük etkiler bırakmıştır. Çünkü o ne söylerse söylesin, onu özel ve hatırlanır kılan dizelerinde sevginin dili ile konuşmuştur. İyi vardı, iyi ki bizim kültürümüze nasip olmuştu. Ozanımızı sevgi ve minnetle anarken bir başka deyişinde dostluğa bakalım. Bu defa dünya basınca Boğazın Prensi olarak anılan Tarkan’dan dinliyoruz.

.*_

Dost olmak, diğerlerinden farklı olabilmektir. En çok seven-sevilen, en çok aranan, verdiği şeyler için karşılık beklemeyen, zor anlarda dayanak olan, omzuna yaslanılan hatta orada ağlanabilendir. Her durumda sahip çıkan, hüznü azaltıp sevinçleri çoğaltandır dost. Dostluk; ele ele, gönül gönüle hep aynı yolda yürüyebilenler içindir. Bu yüzden de hatırdan hiç çıkmayıdır dost. Yani ne olursa olsun hep hatırlanandır. Veysel’in de dediği gibi göçüp gitsek de dünyadan adımız kalacaktır buralarda. İyi günde ve kötü günde hayatımıza ortak olan her dost elbet bir gün son nefesini verecektir. İlahi takdir böyledir ve hep olması gerektiği gibi yaşanır. Bunun birçok örneği olduğu gibi, ozanımız da bir hatırlatmada bulunuyor bıraktığı bu anlamlı hatıralarda. Sözümüze şimdi kısa bir ara daha verelim, melodilerin gizemli dünyasında bakalım onlar bize neler söylüyor...

.*_

Ya ne kadar cefa, sıkıntı, zorluk çektirsen de almam üstüme, hepsi bana sevimli ve sıcak gelir diyor Pir Sultan Abdal. Zaten “Dost dilinden tatlı bal bulamadım” sözü de onundur. İlhan Eş’in yorumuyla dinlediğimiz Pir Sultan Abdal dizelerinde nispeten farklı ve derin manada irdeleni yor dostluk.

Dostluk; yeryüzünde ancak iki farklı yer bulur kendine. Biri çıkar ve menfaatler üzerine kurulur, yani kişiler kendileri için yarar sağlama derdine düşer. Bir de Allah’ın rızası için kurulan dostluk vardır ki kültürümüzün temelinde işte bu vardır.

Milli kültürümüzün kaynağı İslâm’da yer alan evrensel değerler vardır sevgili dostlar. Bunlar barış, hoşgörü, huzur ve mutluluğa hizmet ederler. Hepsinin temelinde sevgi vardır. Zaten Yaradan da bizi sevgi ile yaratmıştır. Bize kardeş ve dost olmayı öğütlemiştir. Çünkü sevgi duyguların en üstünüdür. Merhamet, şefkat, hoşgörü, sadakât, ümit ya da umut hepsi sevginin yanı sıra gelir ve başımıza hep iyi şeyler getirir. Öyle bir yer vardır ki bizim iyi ve hoş olmamız bize yetmeyebilir. Bizim biz olabilmemiz için dostlarımızın da iyi ve hoş olması gerekir. İnsanlara öğütlenen budur. Anlayana çok şey ifade eder bu sözler.. Ozanların gönlünde de yer bulan dostluk üzerine bir başka örneği Mulis Akarsu’nun gönlünden dinleyelim. Emine Koç söyleyecek.

..*_..

Hem kültürümüzde hem dinimizde makbul olan, Allah rızası için, menfaat karşılığı olmadan kurulan dostluktur. Yani kabul edilen, hoş görülen, beğenilen davranış şekli budur. Peki, bir dost düşünelim. Bizi hiç yalnız bırakmayan, bizi hep seven, koruyup kollayan. Her zaman, her nefeste yanımızda olup bizim iyiliğimizi düşünen ve sonsuza dek bizi asla ter etmeyecek olan... İmkânsız değil, Yaradan’ın ta kendisidir dost. İnananlar için en güzel dost, en güzel yardımcıdır O. Dolayısıyla onun razı olması için kurulan dostlukların da güzel bir yeri vardır dünyada. Bu şerefe nail olmak niyetiyle sohbetimizi noktalayalım sevgili dostlar. Son olarak Anadolu’da Türkçe şiirin öncüsü, mutasavvıf ve âlim Yunus Emre’nin dizelerinde dostluğa kulak vereceğiz Sözleri melodiye döken ise Sedat Anar. Bir sonraki görüşmemize dek Allah’a ısmarladık.